

เอลียาห์ - หมายเลขสิบสอง

หุบเขาทุกแห่งจะถูกยกขึ้น

Jeff Pippenger

2023-10-17

เรายังคงกล่าวถึงเอลียาห์ในฐานะสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ เอลียาห์ได้ประกาศแก่อาหับว่าจะไม่มีฝนตกเลย เว้นแต่ตามคำของท่าน ตลอดระยะเวลาสามปี

เอลียาห์ชาวทิซบี ผู้เป็นชาวกิเลอาด ได้กล่าวแก่อาหับว่า
“พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ทรงพระชนม์อยู่ ซึ่งข้าพเจ้ายืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์นั้น จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ เว้นแต่ตามคำของข้าพเจ้า” 1 พงศกษัตริย์ 17:1

พระคริสต์ทรงแจ้งแก่เราในพระธรรมลูกาว่า สามปีนั้นแท้จริงแล้วคือสามปีครึ่ง.

และพระองค์ตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้พยากรณ์คนใดได้รับการยอมรับในบ้านเมืองของตนเองเลย แต่เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ในสมัยของเอลียาห์ เมื่อฟ้าถูกปิดไว้สามปีกับหกเดือน จนเกิดกันดารอาหารอย่างใหญ่หลวงทั่วทั้งแผ่นดินนั้น มีหญิงม่ายจำนวนมากในอิสราเอล แต่เอลียาห์มิได้ถูกส่งไปหาหญิงม่ายคนใดเลย เว้นแต่ไปหาหญิงม่ายคนหนึ่งในเมืองซาเรพท เมืองหนึ่งในแคว้นไซดอน” ลูกา 4:24-26

ช่วงเวลาสามปีครึ่งนั้นเกิดขึ้นในสมัยของอาหับและเยเซเบล จึงเป็นการชี้ให้เห็นช่วงเวลาพยากรณ์สามปีครึ่งตั้งแต่ปี 538 จนถึงปี 1798 เมื่อสันตะปาปา ซึ่งถูกแทนด้วยเยเซเบลในคริสตจักรเมืองยธาทรา ได้ปกครองอยู่ในระหว่างยุคมืดมน

แต่เรามีข้อความบางประการจะกล่าวโทษเจ้า คือว่าเจ้าปล่อยให้หญิงนั้น คือเยเซเบล ผู้ซึ่งอ้างตนว่าเป็นผู้เผยพระวจนะ สั่งสอนและชักจูงบรรดาผู้รับใช้ของเราให้กระทำการล่วงประเวณี และให้กินของที่บูชาแก่รูปเคารพ และเราได้ให้เวลาแก่นางเพื่อจะกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็มิได้กลับใจ ดุเถิด เราจะเหวี่ยงนางลงบนเตียง และบรรดาผู้ที่ล่วงประเวณีกับนางลงสู่ความทุกข์ลำบากอย่างใหญ่หลวง เว้นแต่เขาทั้งหลายจะกลับใจจากการกระทำของตน และเราจะประหารบุตรของนางเสียด้วยความตาย แล้วคริสตจักรทั้งปวงจะรู้ว่า เราคือผู้ที่ตรวจค้นไตและใจ และเราจะให้แก่ทุกคนในพวกเจ้าตามการกระทำของแต่ละคน วิวรณ์ 2:20-23

“เวลาให้กลับใจ” ของเยเซเบลคือสามปีครึ่งในสมัยของเอลียาห์ และเป็นสามปีครึ่งเชิงพยากรณ์ตั้งแต่ ค.ศ. 538 จนถึง ค.ศ. 1798 ในยุคมืดแห่งการข่มเหงของสันตะปาปา การลงโทษเยเซเบลและกษัตริย์ทั้งหลายแห่งยุโรปซึ่งได้กระทำการล่วงประเวณีกับนาง คือการถูกเหวี่ยงลงบนเตียงแห่งความทุกข์ลำบาก และการตายของบุตรทั้งหลายของนาง มีจิตวิญญาณที่สัตย์ซื่ออยู่ในช่วงยุคมืดด้วย ซึ่งได้ถูกเหวี่ยงลงบนเตียงแห่งความทุกข์ลำบากเช่นกัน แต่พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ เมื่อถูกเหวี่ยงลงบนเตียงแห่งความทุกข์ลำบากนั้น ผลลัพธ์คือชีวิตสำหรับผู้สัตย์ซื่อ หรือความตายสำหรับผู้ไม่สัตย์ซื่อ ย่อมขึ้นอยู่กับ “การงาน” ของพวกเขา เตียงแห่งความทุกข์ลำบากของผู้สัตย์ซื่อก่อให้เกิดความอดทนและชีวิต เตียงแห่งความทุกข์ลำบากของพวกเขาจะสิ้นสุดลงเมื่อใกล้ปลายสามปีครึ่ง ก่อนที่เอลียาห์จะออกจากซาเรพทเพื่อบัญชาให้อาหับเรียกชนชาติอิสราเอลทั้งหมดมาที่ภูเขาคารเมล.

“การชมเชงคริสต์จักรมิได้ดำเนินต่อไปตลอดช่วงเวลา 1260 ปีทั้งหมด พระเจ้าด้วยพระเมตตาต่อประชากรของพระองค์ได้ทรงย่นระยะเวลาแห่งการทดลองอันร้อนแรงของพวกเขาให้สั้นลง ในการทรงพยากรณ์ล่วงหน้าถึง ‘ความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่’ ที่จะบังเกิดแก่คริสตจักร พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า: ‘ถ้ามิได้ทรงย่นวันเหล่านั้นให้สั้นเข้า จะไม่มีมนุษย์ผู้ใดรอดได้เลย แต่เพราะเห็นแก่ผู้ทรงเลือกสรร วันเหล่านั้นจะถูกย่นให้สั้นเข้า’ มัทธิว 24:22 โดยอิทธิพลของการปฏิรูปการชมเชงจึงสิ้นสุดลงก่อนถึงปี 1798” The Great Controversy, 266, 267.

การพิพากษาแห่ง “เตียงแห่งความทุกข์ลำบาก” สำหรับตำแหน่งสันตะปาปาจะ “ประหารบุตรทั้งหลายของนางด้วยความตาย” แต่การพิพากษาแห่ง “เตียงแห่งความทุกข์ลำบาก” นั้นมีพระสัญญาแห่งชีวิตสำหรับบรรดาผู้ที่การงานของเขาแสดงให้เห็นถึงความสัตย์ซื่อของเขา ดังที่ปรากฏเป็นภาพประกอบในความตายของบุตรชายของหญิงม่ายแห่งเมืองศาราเฟท

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ย่อมมา บุตรชายของหญิงนั้น ผู้เป็นนายหญิงของเรือน ก็ล้มป่วยลง และอาการป่วยของเขารุนแรงยิ่งนัก จนไม่มีลมหายใจเหลืออยู่ในเขาเลย และนางกล่าวแก่เอลียาห์ว่า “ข้าพเจ้ามีอะไรเกี่ยวข้องกับท่านหรือ โอ บุรุษของพระเจ้า?” ท่านมาหาข้าพเจ้าเพื่อให้บาปของข้าพเจ้าถูกระลึกขึ้น และเพื่อให้บุตรของข้าพเจ้าต้องตายหรือ?” เขาจึงกล่าวแก่นางว่า “ส่งบุตรของเจ้ามาให้เรา” แล้วเขาก็รับเด็กนั้นออกจากอ้อมอกของนาง อุ้มขึ้นไปยังห้องชั้นบนที่เขาพำนักอยู่ และวางเขาไว้บนเตียงของตน แล้วเขาร้องทูลต่อพระยาห์เวห์ว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ทรงนำความร้ายมาสู่หญิงม่ายผู้ซึ่งข้าพระองค์อาศัยอยู่ด้วยนี้ด้วยหรือ โดยการประหารบุตรของนางเสีย?” แล้วเขาเหยียดตัวทับลงบนเด็กนั้นสามครั้ง และร้องทูลต่อพระยาห์เวห์ว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์วิงวอนพระองค์ ขอให้จิตของเด็กคนนี้กลับเข้าสู่เขาอีก” และพระยาห์เวห์ทรงสดับเสียงของเอลียาห์ จิตของเด็กนั้นก็กลับเข้าสู่เขาอีก และเขาก็ฟื้นขึ้น เอลียาห์จึงอุ้มเด็กนั้นลงมาจากห้องชั้นบนเข้าสู่เรือน และมอบเขาคืนแก่มารดาของเขา แล้วเอลียาห์กล่าวว่า “ดูเถิด บุตรของเจ้ามีชีวิตอยู่” และหญิงนั้นกล่าวแก่เอลียาห์ว่า “บัดนี้ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงรู้ว่าท่านเป็นบุรุษของพระเจ้า และพระวจนะของพระยาห์เวห์ในปากของท่านเป็นความจริง” 1 พงศกษัตริย์ 17:17-24

หญิงม่ายตระหนักว่าเอลียาห์เป็น “คนของพระเจ้า” เพราะ “พระวจนะของพระยาห์เวห์” ซึ่งทำให้บุตรของนางกลับมีชีวิตอีกครั้งนั้น เป็นพระวจนะที่เป็น “ความจริง” กระบวนการสามขั้นตอนที่เอลียาห์เหยียดตัวทับบนบุตรชายของหญิงม่ายนั้น หญิงม่ายเข้าใจว่าเป็น “พระวจนะ” ในปากของเอลียาห์ว่าเป็น “ความจริง” คำภาษาฮีบรู ‘emeth’ ได้รับการแปลในตอนนี้ว่า “ความจริง” และเป็นตัวแทนแห่งฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้างของอัลฟาและโอเมกา คำภาษาฮีบรูนี้ประกอบขึ้นจากอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู และเป็นตัวแทนของพระผู้ทรงฤทธิ์อำนาจผู้สามารถนำคนตายกลับคืนสู่ชีวิตได้

ผู้สัตย์ซื่อก็เช่นเดียวกับผู้ไม่สัตย์ซื่อ ภายใน “ช่วงเวลา” แห่งระยะแห่งการทดลองซึ่งเป็นภาพแทนด้วยระยะเวลาสามปีครึ่ง ได้รับคำพิพากษาแห่ง “เตียงแห่งความทุกข์ลำบาก” เช่นกัน ความตายเป็นผลลัพธ์สำหรับบุตรทั้งหลายของชนชั้นที่ติดตามหญิงแพศยาผู้ล่วงประเวณีและสั่งสอนหลักคำสอนแห่งลัทธินอกศาสนา ส่วนชีวิตนั้นได้ทรงประทานแก่ชนชั้นอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งติดตามคำชี้แนะของเอลียาห์ และเชื่อพระวจนะแห่ง “ความจริง”

หญิงม่ายได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเอลียาห์ โดยไปตักน้ำมาให้เขาและให้อาหารเป็นขนมปังแก่เขา และการเชื่อฟังถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะของนางนั้น เป็นภาพแทนบรรดาผู้สัตย์ซื่อในยุคมืดแห่งอีอาอีธา

(พึงสังเกตว่า เมื่อเอลิยาห์สั่งหญิงมายให้เลี้ยงดูเขาก่อน แล้วภายหลังจึงเลี้ยงบุตรของนางและตัวนางเอง สิ่งที่ถูกแสดงไว้ก็คือ เอลิยาห์เป็นผู้แรกที่ได้รับอาหารเพื่อรับประทาน เขาเป็นผู้แรกที่ได้รับข่าวสาร แล้วภายหลังจึงเป็นคริสตจักร) เราได้รับแจ้งว่า กิจการของบรรดาผู้สัจธรรมนั้น ยิ่งใหญ่กว่าในตอนปลายมากกว่าตอนต้น.

จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธืออาทรา ว่า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงมีพระเนตรดูจเปลวเพลิง และพระบาทของพระองค์เป็นดั่งทองสัมฤทธิ์ขัดเงา ตรัสตั้งนี้ว่า เรารู้จักการทำงานของเจ้า และความรัก และการปรนนิบัติ และความเชื่อ และความอดทนของเจ้า และการงานของเจ้า และว่าการงานภายหลังยิ่งกว่าการงานแต่ก่อน วิวรรณ์ 2:18, 19

ผู้สัจธรรมได้สำแดง "การงาน" อันดีในระหว่าง "ช่วงเวลา" ที่สันตะปาปาได้รับให้กลับใจ แต่การงานของพวกเขาในบั้นปลายกลับ "มากกว่าการงานครั้งแรก" เมื่อ "ช่วงเวลา" นั้นใกล้สิ้นสุดลง พระคริสต์ได้ทรงส่งดาวประจำรุ่งแห่งการปฏิรูปมา ผู้ซึ่งได้เริ่มต้นงานแห่งการไม่ยอมทนต่อสันตะปาปาอีกต่อไป ผู้ซึ่งได้สอนคริสตจักรให้ "สว่างประเวณี และรับประทานสิ่งที่ได้ถวายแก่รูปเคารพ"

และผู้ใดมีชัยชนะและรักษาบรรดากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด เราจะประทานสิทธิอำนาจเหนือบรรดาประชาชาติแก่ผู้นั้น และเขาจะปกครองเขาทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก; พวกเขาจะถูกทุบแตกเป็นเสี่ยง ๆ ดุจภาชนะของช่างหม้อ; ดังที่เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา และเราจะประทานดาวประจำรุ่งแก่เขา ผู้ใดมีหู ก็จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรรณ์ 2:26-29

พระคริสต์ทรงมี "บางประการที่จะทรงตำหนิ" ผู้สัจธรรมทั้งหลาย ณ เบื้องต้นแห่ง "ระยะเวลา" ที่ทรงประทานแก่สันตะปาปาเพื่อให้กลับใจ เพราะเขาทั้งหลายได้ยอมให้นางเยเซเบล "ผู้ซึ่งเรียกตนเองว่าผู้พยากรณ์หญิง ทำการสั่งสอนและล่อลวงบรรดาผู้รับใช้ของเราให้กระทำการสว่างประเวณี และให้กินของที่ถวายแก่รูปเคารพ" แต่เมื่อถึงที่สุดแห่ง "ระยะเวลา" นั้น ผู้สัจธรรมจะไม่ยอมทนให้สันตะปาปาดำเนินการล่อลวงของนางต่อไปอีก.

"ในศตวรรษที่สิบสี่ ได้มี 'ดาวประจำรุ่งแห่งการปฏิรูป' ปรากฏขึ้นในอังกฤษ" จอห์น ไวลลิฟฟ์ เป็นผู้ประกาศล่วงหน้าแห่งการปฏิรูป มิใช่เพื่ออังกฤษเท่านั้น แต่เพื่อคริสต์ศาสนจักรทั้งมวลด้วยการประท้วงครั้งยิ่งใหญ่ต่อกรุงโรมซึ่งเขาได้รับอนุญาตให้เปล่งออกมานั้น จะไม่มีวันถูกทำให้เงียบลง การประท้วงนั้นได้เปิดฉากการต่อสู้ซึ่งจะนำไปสู่การปลดปล่อยปัจเจกชน คริสตจักรทั้งหลาย และบรรดาประชาชาติทั้งปวง" The Great Controversy, 80.

อาหารที่ผู้รับใช้ของพระเจ้ารับประทาน คือหลักคำสอนหรือข่าวสารที่พวกเขาได้รับ การสว่างประเวณีคือการที่คริสตจักรใช้อำนาจของรัฐเพื่อให้เกิดการบังคับใช้หลักคำสอนอันเป็นรูปเคารพของตน ใน "ช่วงเวลา" ที่เยเซเบลได้รับให้กลับใจ คริสตจักรได้หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อการคุ้มครอง

และหญิงนั้นได้หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมสถานที่ไว้สำหรับนาง เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เลี้ยงดูนางที่นั่นตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน.... และหญิงนั้นได้รับปีกสองปีกของนกอินทรีใหญ่ เพื่อให้นางบินเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ไปยังสถานที่ของนาง ที่ซึ่งนางได้รับการเลี้ยงดูตลอดวาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ ให้พ้นจากหน้าพญานาค และนางนั้นได้พ่นน้ำออกจากปากของมันไล่ตามหญิงนั้นดูจนน้ำท่วม เพื่อจะให้นางถูกระแสน้ำนั้นพัดพาไป และแผ่นดินได้ช่วยหญิงนั้นไว้ โดยแผ่นดินได้อ้าปากของตนและกลืนกระแสน้ำที่พญานาคพ่นออกจากปากของมัน วิวรรณ์ 12:6, 14-16

ในช่วงเวลาแห่งการชมเพลงของเยเซเบลและอาหับ โอบาดียาห์เป็นภาพแทนของการคุ้มครองซึ่งกันและกันจนกระทั่งได้จัดเตรียมไว้ในช่วงเวลาแห่งการปกครองของสันตะปาปา.

และอาหับทรงเรียกโอบาดียาห์ ผู้ซึ่งเป็นผู้ดูแลราชสำนักของพระองค์
(โอบาดียาห์นั้นยำเกรงพระยาห์เวห์อย่างยิ่ง
เพราะเมื่อเยเซเบลได้สังหารบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระยาห์เวห์
โอบาดียาห์ก็ได้รับผู้เผยพระวจนะหนึ่งร้อยคนนั้นไป ซอนไว้ครึ่งละห้าสิบคนในถ้ำ
และเลี้ยงดูพวกเขาด้วยขนมปังและน้ำ) 1 พงศ์กษัตริย์ 18:3, 4

การที่โอบาดียาห์ซ่อนบรรดาผู้เผยพระวจนะไว้ตามถ้ำ ครึ่งละห้าสิบนั้น เป็นสัญลักษณ์ของสถานที่ในถิ่นทุรกันดารซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้เพื่อเลี้ยงดูบรรดาผู้สวดขอร้อง ผู้ซึ่งปฏิเสธที่จะกินหลักคำสอนของสันตะปาปา และผู้ซึ่งปฏิเสธที่จะยอมรับความสัมพันธ์อันไม่บริสุทธิ์ซึ่งแสดงไว้โดยการล่วงประเวณีของนางกับบรรดาภคินีแห่งยุโรปด้วย ช่วงระยะเวลาที่เอลียาห์ได้รับคำสั่งให้ไปหาหญิงม่ายแห่งเมืองซาราเฟทเพื่อรับอาหารและการคุ้มครองจากเยเซเบลและอาหับนั้น เป็นช่วงระยะเวลาที่คริสตจักรได้หลบหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร และสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับพวกเขานั้น ก็ได้ถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์โดยงานของโอบาดียาห์.

สถานที่ซ่อนตัวของเอลียาห์ในเมืองซาราเฟท ซึ่งในภาษาฮีบรูเรียกว่า "ซาราเฟท" มีความหมายว่า การชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่เยเซเบลเพื่อให้กลับใจสิ้นสุดลง เอลียาห์จึงไปหาโอบาดีห์และให้เรียกอาหับให้รวบรวมอิสราเอลทั้งสิ้นมาที่คารเมล

และเมื่อโอบาดียาห์กำลังอยู่ระหว่างทาง ดุเถิด เอลียาห์ก็มาพบเขา และเขาจำท่านได้ จึงขบหน้าลงถึงดินและกล่าวว่า "ท่านคือเอลียาห์นายของข้าพเจ้าหรือ?" ท่านตอบเขาว่า "เราเป็นผู้นั้น จงไปบอกนายของเจ้าว่า ดุเถิด เอลียาห์อยู่ที่นี้" 1 Kings 18:17, 18

ช่วงเวลาที่ยูดาห์อยู่ภายใต้การปกครองของอัสซีเรีย ในเรื่องราวของเอลียาห์กับหญิงม่าย นางกำลังเก็บฟืนสองท่อน เพราะนางกำลังจะตาย หญิงม่ายในคำพยากรณ์หมายถึงคริสตจักร และนางเป็นตัวแทนของคริสตจักรในถิ่นทุรกันดารซึ่งกำลังจะตาย

จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรในเมืองซาร์ดิสว่า พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญูญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และดาวทั้งเจ็ด ตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักการงานของเจ้า เจ้าขึ้นชื่อว่ายังมีชีวิตอยู่ แต่แท้จริงแล้วเจ้าตายแล้ว จงเฝ้าระวัง และเสริมกำลังสิ่งที่ยังเหลืออยู่ซึ่งกำลังจะตาย เพราะเราจะไม่พบว่าการงานของเจ้าสมบูรณ์พร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า วิวรรณ์ 3:1, 2

นางกำลัง "เก็บฟืนสองท่อน" และเตรียมพร้อมสำหรับความตายของตน เมื่อเอลียาห์เข้ามาขัดจังหวะนาง

และพระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงท่านว่า "จงลุกขึ้น ไปยังซาราเฟทซึ่งขึ้นกับเมืองไซดอน และอาศัยอยู่ที่นั่น ดุเถิด เราได้บัญชาหญิงม่ายคนหนึ่ง ณ ที่นั่นให้เลี้ยงดูเจ้า" ท่านจึงลุกขึ้นและไปยังซาราเฟท และเมื่อท่านมาถึงประตูเมือง ดุเถิด หญิงม่ายคนนั้นกำลังเก็บฟืนอยู่ที่นั่น และท่านได้เรียกนางและกล่าวว่า "ขอน้ำเล็กน้อยใส่ภาชนะมาให้ข้าพเจ้าดื่มเถิด" และขณะที่นางกำลังไปเอาน้ำนั้น ท่านก็เรียกนางและกล่าวว่า "ขอขนมปังสักชิ้นหนึ่งมาให้ข้าพเจ้าด้วยเถิด" และนางกล่าวว่า "พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าไม่มีขนมปังเลย มีแต่แป้งเพียงหนึ่งกำมือในไห และน้ำมันเล็กน้อยในเหยือก และดุเถิด ข้าพเจ้ากำลังเก็บฟืนสองท่อน เพื่อจะเข้าไปจัดทำอาหารนั้นสำหรับข้าพเจ้าและบุตรชายของข้าพเจ้า เพื่อเราจะได้อิน แล้วก็ตาย" 1 พงศ์กษัตริย์ 17:8-12

หญิงม่ายแห่งซาราเฟทกำลังเก็บ "ฟืนสองท่อน" หญิงม่ายนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนผู้สืบทอดชีวิตในสมัยของเยเซเบล บุตรชายของนางเป็นสัญลักษณ์แทนผู้คนในช่วงประวัติศาสตร์ของยิวที่ราที่สิ้นชีวิตลง โดยมีพระสัญญาว่าจะได้รับการเป็นขึ้นจากตายในการเป็นขึ้นครั้งแรก

และข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์ทั้งหลาย และมีผู้หนึ่งผู้นั่งบนบัลลังก์เหล่านั้น
และทรงมอบการพิพากษาไว้แก่เขาทั้งหลาย;
และข้าพเจ้าเห็นวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพราะคำพยานถึงพระเยซู
และเพราะพระวจนะของพระเจ้า และผู้ที่มีได้กราบไหว้สัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน
และมิได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน;
และเขาทั้งหลายมีชีวิตขึ้นมาและได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์ตลอดหนึ่งพันปี แต่คนตายอื่น ๆ
หาได้มีชีวิตขึ้นมาอีกไม่ จนกว่าจะครบหนึ่งพันปี นี่แหละเป็นการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก
ผู้ใดมีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก ผู้นั้นก็เป็นสุขและบริสุทธิ์
ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือเขา แต่เขาทั้งหลายจะเป็นบุโรहितของพระเจ้าและของพระคริสต์
และจะได้ครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดหนึ่งพันปี วิวรณ์ 20:4-6

หญิงม่ายยังเป็นภาพแทนของคนส่วนน้อยในซาร์ดิสด้วย ซึ่งเป็นผู้ที่สมควรและได้รับเสื้อผ้าสีขาว

แต่เจ้ามีอยู่สองสามคนแม้ในเมืองซาร์ดิสที่มีได้ทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมลทิน
และเขาทั้งหลายจะได้ดำเนินกับเราโดยสวมชุดขาว เพราะเขาทั้งหลายเป็นผู้ที่สมควร ผู้ใดมีชัยชนะ
ผู้นั้นจะได้สวมเสื้อผ้าสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อของเขาออกจากหนังสือแห่งชีวิตเลย
แต่เราจะรับรองชื่อของเขาต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ วิวรณ์
3:4, 5

บรรดาผู้ที่อยู่ในคริสตจักรที่สี่แห่งยิวที่รา ผู้ซึ่งได้ตายลงอย่างสืบทอดชีวิต ซึ่งมีบุตรชายของหญิงม่ายเป็นภาพแทน
ได้รับเสื้อผ้าสีขาวในตราดวงที่ห้า

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่ห้า
ข้าพเจ้าได้เห็นได้แทนบุชามีดวงวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกสังหารเพราะพระวจนะของพระเจ้า
และเพราะคำพยานที่เขาทั้งหลายยึดถือไว้ และเขาทั้งหลายร้องเสียงดังว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
ผู้ทรงบริสุทธิ์และสัตย์จริง อิกน่านสักเท่าใดพระองค์จึงจะไม่ทรงพิพากษาและทรงแก้แค้นแทนโลหิตของพวกเขา
กข้าพระองค์แก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก? แล้วได้มีเสื้อคลุมสีขาวประทานแก่ทุกคนในพวกเขา
และมีพระดำรัสแก่พวกเขาว่า ให้พักสงบอีกชั่วระยะหนึ่ง
จนกว่าผู้ร่วมปรณินันต์และพี่น้องของพวกเขาทั้งหลาย ซึ่งจะต้องถูกฆ่าเช่นเดียวกับที่พวกเขาถูกฆ่านั้น
จะครบจำนวน วิวรณ์ 6:9-11

บรรดามรณสักขีแห่งยุคมีดได้รับเสื้อคลุมสีขาว และได้รับคำบอกให้พักสงบอยู่ในโอไมงค์ฝั่งศพของตน
จนกว่ามรณสักขีอีกกลุ่มหนึ่งที่ตกเป็นเหยื่อของสันตะปาปาจะถูกสังหาร ดังเช่นที่พวกเขาได้ถูกสังหารมาแล้ว
พวกเขาถูกสันตะปาปาฆ่าตายในช่วงเวลาสามปีครึ่ง และได้รับพระสัญญาว่าในที่สุดสันตะปาปาจะถูกพิพากษา
แต่จะยังไม่เกิดขึ้นจนกว่ามรณสักขีอีกกลุ่มหนึ่งที่ตกเป็นเหยื่อของสันตะปาปาจะถูกสังหาร
ระหว่างวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า
ซิสเตอร์ไรท์เชื่อมโยงคำทูลขอของมรณสักขีให้มีการพิพากษาลงโทษสันตะปาปา
เข้ากับพระธรรมวิวรณ์สองตอน

"เมื่อผืนดวงที่ห้าถูกเปิดออก ยอห์นผู้ได้รับการสำแดงนั้น ในทางนิมิตได้เห็นได้แทนบุชามุขมนผู้ซึ่งถูกป
ระหารเพราะพระวจนะของพระเจ้าและเพราะคำพยานของพระเยซูคริสต์ ภายหลังจากนี้ก็มีเหตุการณ์ต่าง ๆ
ตามที่พรรณนาไว้ในวิวรณ์บทที่สิบแปด

เมื่อบรรดาผู้ที่สัตย์ซื่อและเที่ยงแท้ถูกทรงเรียกให้ออกมาจากบาบิโลน [วิวรณ์ 18:1-5, quoted.]”
Manuscript Releases, เล่ม 20, 14.

วิวรณ์ บทที่สิบแปด ข้อหนึ่งถึงห้า เป็นตัวแทนของสองเสียงในข้อหนึ่งและข้อสี่
เสียงที่สองคือการทรงเรียกให้ออกมาจากบาบิโลน
และเป็นเครื่องหมายถึงการเริ่มต้นของการขมเหงภายใต้กฎหมายวันอาทิตย์
เมื่อการเคลื่อนไหวอันทรงพลังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เรียกฝูงแกะอื่นของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลน
นางยังวางข้อความจากตราดวงที่ห้าไว้ ณ จุดเปิดของตราดวงที่เจ็ดด้วย

“[วิวรณ์ 6:9-11 quoted]. ณ ที่นี้ มีภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ถูกสำแดงแก่ยอห์น
ซึ่งมิใช่สิ่งที่เป็นอยู่จริงในขณะนั้น หากเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งอนาคต”

“วิวรณ์ 8:1-4 ทียกมาอ้างอิง” Manuscript Releases, เล่ม 20, หน้า 197.

ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่แปด ข้อหนึ่งถึงข้อสี่ ตราประทับดวงที่เจ็ดถูกเปิดออกแล้ว

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่เจ็ด ก็เกิดความเจ็บช้ำในสวรรค์ประมาณครึ่งชั่วโมง
และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดซึ่งยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า และพวกเขาได้รับตราทั้งเจ็ด
อีกทั้งมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งมาหยุดยืนที่แท่นบูชา ถูกระถางทองคำไว้
และมีเครื่องหอมเป็นอันมากประทานแก่ท่าน
เพื่อจะถวายพร้อมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวงบนแท่นบูชาทองคำซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่ง
และควันแห่งเครื่องหอมซึ่งขึ้นมาร่วมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชน
ก็ลอยขึ้นไปเบื้องพระพักตร์พระเจ้าจากมือของทูตสวรรค์นั้น วิวรณ์ 8:1-4

คำอธิษฐานของบรรดามรณสักขีแห่งยุคมิด ซึ่งในตราดวงที่ห้านั้นกำลังทูลขอให้พระเจ้าทรงนำการพิพากษามา
สู่หญิงแพศยาผู้ล่วงประเวณีกับบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ได้ลอยขึ้น “เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า”
เมื่อมีการเปิดตราดวงที่เจ็ด
แรงบันดาลใจทรงประสานการเปิดตราดวงที่เจ็ดเข้ากับเสียงที่สองในวิวรณ์บทที่สิบแปด เพราะ ณ
เสียงที่สองนั่นเอง พระเจ้าทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง
และแล้วพระองค์ทรงเพิ่มการพิพากษาของนางเป็นสองเท่า ครึ่งหนึ่งเพื่อบรรดามรณสักขีแห่งยุคมิด
และอีกครึ่งหนึ่งเพื่อการนองเลือดแห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า “ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนาง
เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อเจ้าจะไม่ได้รับภัยพิบัติของนาง
เพราะบาปของนางสูงขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง
จงตอบแทนนางตามที่นางได้ตอบแทนเจ้า และจงซ่อนโทษแก่นางเป็นสองเท่าตามการกระทำของนาง
ในถ้วยซึ่งนางได้ผสมไว้ ก็จงผสมให้แก่นางเป็นสองเท่า” วิวรณ์ 18:4-6

คนส่วนน้อยในเมืองซาร์ดิสที่มีได้ทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมลทิน
เป็นภาพแทนของผู้ที่ออกมาจากประวัติศาสตร์ของธยาทิวราซึ่งสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798
พวกเขาถูกแทนด้วยหญิงม่ายแห่งเมืองซาราเฟห์ หญิงม่ายผู้ซึ่งกำลังจะไปสู่งานสมรสในปี ค.ศ. 1844

“การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะมหาปุโรหิตของเราเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด
เพื่อการชำระสถานนมัสการให้สะอาด ซึ่งปรากฏให้เห็นในดาเนียล 8:14;
การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปยังองค์ผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ ดังที่เสนอไว้ในดาเนียล 7:13;
และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังพระวิหารของพระองค์ ซึ่งมาลาคียาพยากรณ์ไว้
ล้วนเป็นคำพรรณนาถึงเหตุการณ์เดียวกัน;

และเหตุการณ์นี้ยังได้รับการแทนไว้ด้วยการมาของเจ้าบ่าวสูงานมมงคลสมรส
ซึ่งพระคริสต์ทรงพรรณนาไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธิว 25”
ปัญหาความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่, 426.

หญิงม่ายผู้นั้นกำลังเตรียมอาหารมื้อสุดท้ายก่อนความตายของนาง เมื่อเอลียาห์สั่งให้นางปรนนิบัติท่าน
นางเป็นภาพประกอบของคนส่วนน้อยที่สัตย์ซื่อในเมืองธียาทรา
ซึ่งกำลังเปลี่ยนผ่านไปเป็นคนส่วนน้อยที่สัตย์ซื่อในเมืองซาร์ดิส ผู้ซึ่งกำลังรวบรวม “ไม้สองท่อน” สำหรับ “ไฟ”
หนึ่งกอง

“ไม้เท้าสองอัน” เป็นตัวแทนของทั้งสองวงศ์วานแห่งอิสราเอลโบราณ ซึ่งถูกย้ายลงโดยลัทธินอกศาสนา
และต่อมาโดยอำนาจสันตะปาปา แต่จะต้องถูกรวบรวมเข้าด้วยกันและเชื่อมรวมเป็น “ไม้เท้าอันเดียว”
ในประวัติศาสตร์ช่วง ค.ศ. 1798 ถึง 1844.

พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า “ยิ่งกว่านั้น เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเอาไม้ท่อนหนึ่งมา
แล้วเขียนบนนั้นว่า ‘สำหรับยูดาห์’ และสำหรับบุตรหลานแห่งอิสราเอลผู้เป็นสหายของเขา’
แล้วจงเอาไม้ท่อนหนึ่งมา และเขียนบนนั้นว่า ‘สำหรับโยเซฟ คือไม้ของเอฟราอิม’
และสำหรับวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นผู้เป็นสหายของเขา’
แล้วจงนำไม้นั้นมาต่อเข้าด้วยกันให้เป็นไม้ท่อนเดียว และมันจะกลายเป็นอันเดียวกัน ในมือของเจ้า
และเมื่อบุตรหลานแห่งชนชาติของเจ้าจะกล่าวแก่เจ้าว่า ‘ท่านจะไม่บอกแก่เราหรือว่า
สิ่งเหล่านี้หมายความว่าอย่างไร’ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูก่อน
เราจะเอาไม้ของโยเซฟซึ่งอยู่ในมือของเอฟราอิม และบรรดาเผ่าของอิสราเอลผู้เป็นสหายของเขา
และเราจะนำมารวมเข้ากับเขา คือกับไม้ของยูดาห์ และทำให้เป็นไม้ท่อนเดียว
และมันจะเป็นอันเดียวกัน ในมือของเรา’ และไม้ท่อนที่เจ้าเขียนนั้นจะอยู่ในมือของเจ้าต่อหน้าต่อตาพวกเขา
และจงกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูก่อน
เราจะนำบุตรหลานแห่งอิสราเอลออกมาจากท่ามกลางบรรดาประชาชาติซึ่งพวกเขาได้ไปอยู่นั้น
และจะรวบรวมเขาทั้งหลายจากทุกด้าน และนำเขาเข้ามาในแผ่นดินของเขาเอง
และเราจะทำให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกันในแผ่นดินนั้น บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล
และกษัตริย์องค์เดียวจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพวกเขาทั้งหมด และพวกเขาจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป
และจะไม่ถูกแบ่งแยกเป็นสองราชอาณาจักรอีกต่อไปเลย
ทั้งจะไม่กระทำให้เป็นมลทินอีกต่อไปด้วยรูปเคารพของตน หรือด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของตน
หรือด้วยการละเมิดใด ๆ ของตน แต่เราจะช่วยเขาให้รอดออกจากที่อาศัยทั้งสิ้นของเขา
ซึ่งที่เหล่านั้นเขาได้ทำบาป และเราจะชำระเขาให้สะอาด ดังนั้นพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา
และเราจะเป่าพระเจ้าของพวกเขา และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือพวกเขา
และพวกเขาทุกคนจะมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำพิพากษาของเรา
และจะรักษากฎเกณฑ์ของเราและกระทำตาม
และพวกเขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา
ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขาได้อาศัยอยู่ และพวกเขาจะอาศัยอยู่ในนั้น ทั้งตัวพวกเขา
และบุตรหลานของพวกเขา และบุตรหลานของบุตรหลานของพวกเขาเป็นนิตย์
และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายของพวกเขาเป็นนิตย์ ยิ่งกว่านั้น
เราจะทำพันธสัญญาแห่งสันติสุขกับพวกเขา จะเป็นพันธสัญญานิรันดร์กับพวกเขา
และเราจะตั้งพวกเขาไว้ และทวีเขาให้มากขึ้น และจะตั้งสถานนมัสการของเราไว้ท่ามกลางพวกเขาเป็นนิตย์
พลับพลาของเราจะอยู่กับพวกเขาด้วย เออ เราจะเป่าพระเจ้าของพวกเขา
และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา และบรรดาประชาชาติจะรู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์
ผู้ทรงชำระอิสราเอลให้บริสุทธิ์ เมื่อสถานนมัสการของเราอยู่ท่ามกลางพวกเขาเป็นนิตย์” เอเสเคียล
37:15-28

เมื่อเอลียาห์ออกจากซาเรพทเพื่อไปเรียกอาหับและอิสราเอลทั้งสิ้นมายังภูเขาคารเมล คริสตจักรหม้ายที่ได้หลบหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารนั้น กำลังเก็บไม้สองท่อนสำหรับไฟที่ชำระหญิงหม้ายให้บริสุทธิ์ล่วงหน้าก่อนพิธีอภิเษกสมรสในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 การเก็บไม้สองท่อนนั้นคือการรวบรวมขบวนการมิลเลอไรต์ ซึ่งสำเร็จลุล่วงในช่วงหกสัปดาห์สุดท้ายที่ระบุไว้ในอิสยาห์บทที่เจ็ด อาณาจักรฝ่ายเหนือได้ประสบค่าสาปของโมเสสตั้งแต่ปี 723 ก่อนคริสตกาลจนถึงปี ค.ศ. 1798 และอาณาจักรฝ่ายใต้ก็ได้ประสบค่าสาปเดียวกันนั้นตั้งแต่ปี 677 ก่อนคริสตกาลจนถึงปี ค.ศ. 1844 ในปี ค.ศ. 1844 ผู้สืบเชื้อสายฝ่ายวิญญาณของสองประชาชาติตามตัวอักษรนั้นได้ถูกรวบรวมเข้าด้วยกันเป็นไม้ท่อนเดียว หรือเป็นประชาชาติเดียว.

อย่างน้อยที่สุด เอเสเคียลก็ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ไม้สองอันนั้นหมายถึงสองประชาชาติ ซึ่งจะกลายเป็นประชาชาติเดียวกัน!

เพราะศิระของซีเรียคือดามัสกัส และศิระของดามัสกัสคือเรซิน; และภายในหกสัปดาห์ เอฟราอิมจะถูกทำลายเสียจนไม่เป็นชนชาติอีกต่อไป และศิระของเอฟราอิมคือสะมาเรีย และศิระของสะมาเรียคือบุตรของเรมาลียาห์ หากท่านทั้งหลายจะไม่เชื่อ แน่ทีเดียวท่านทั้งหลายจะไม่ตั้งมั่นอยู่ได้ อิสยาห์ 7:8, 9

หากเราไม่เชื่อคำพยากรณ์เรื่องหกสัปดาห์ เราจะไม่ได้รับการสถาปนาให้มั่นคง.

เราจะนำเสนอสัญลักษณ์ของเอลียาห์ต่อไปในบทความถัดไป